

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
allmänna språkexamina**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att en lag om allmänna språkexamina stiftas. Genom lagen införs ett system för språkexamina genom vilket man enhetligt kan bedöma språkkunskaper på olika nivåer.

För förvaltningen av de allmänna språkexamina skall utbildningsstyrelsen svara. Om examensspråken, examensgrunderna och innehållet i examensbevisen skall utbildningsstyrelsen besluta på framställning av en språkexamenskommission som inrättas vid utbildningsstyrelsen.

Examina skall ordnas vid de läroanstalter, statliga ämbetsverk och inrättningar och vid de finska sammanslutningar eller andra samman-

slutningar, som etablerats i Finland och inrättats enligt lagstiftningen i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, som utbildningsstyrelsen på ansökan beviljar tillstånd att förrätta examina. Genom förordning kan stadgas om rätten ått förrätta examina utan tillståndsförfarande. En examenspresentation skall få bedömas endast av en person som antecknats i en förteckning som utbildningsstyrelsen för.

Examensförrättarna kan uppbära en examensavgift av dem som deltar i examina.

Lagen avses träda i kraft den 1 augusti 1994.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

Språkkunskaper var länge en specialfärdighet som hörde till den mindre andel av befolkningen som hade hög utbildning. Under de senaste årtiondena har rörligheten och kontakterna mellan olika länder ökat avsevärt. Under de senaste åren har den utvidgade världshandeln, turismen och den nya utvecklingsfasen i Central- och Östeuropa samt integrationen i Västeuropa avsevärt påskyndat denna utveckling. Varor, tjänster, kapital, människor och kulturimpulser rör sig i tilltagande volymer över lands-, språk- och kulturgränserna. Detta ger upphov till en stor mängd språkkontakter, för vilkas skötsel det behövs lösningar enligt förutsättningarna i vart och ett land. I de länder där världsspråk talas kommer man i stort till rätta med det egna språket. I länder såsom Finland, vilkas språk knappast talas

annorstädes, har språkkunskaper rätt omfattande blivit en beståndsdel av moderna yrkeskunskaper. Språkkunskaper har också för hela nationen blivit en nödvändig beståndsdel av allmänbildningen som behövs allt oftare exempelvis under fritiden, i olika slag av medborgarverksamhet och som instrument för studier.

Ungdomen får i dag goda språkkunskaper i samband med allmänbildningen och den grundläggande yrkesutbildningen. Språkvalet begränsar sig emellertid till ett fåtal språk. Det är i ringa omfattning man studerar andra språk än svenska, engelska och tyska.

Även vuxna studerar rätt mycket språk. Enligt en undersökning av statistikcentralen om vuxenutbildning studerade år 1990 sammanlagt 216 000 personer av den vuxna befolkningen språk. Nästan två tredjedelar av dem studerade vid medborgarinstitut. Den andel som studerade vid språkskolor eller språkinsti-

tut var ca 15 % och antalet personer som studerade vid av arbetsgivaren ordnad utbildning var ca 8 %. Språkstudierna för vuxna begränsar sig även till ett fåtal språk, trots att spridningen är större än i de ungas grundutbildning. Över hälften av de vuxna studerade engelska. De näst populäraste språken var svenska, spanska och tyska. Ett problem i språkstudierna bland vuxna är bristen på klara mål, vilket lätt leder till att man avbryter sina studier eller att man endast långsamt förkovrar sig i sina studier.

I sådana yrken eller på sådana arbetsplatser där språkkunskaper är ett villkor för att arbetsuppgifterna skall kunna skötas eller åtminstone till fördel måste den som söker en anställning eller vill avancera visa att han har de behövliga språkkunskaperna. En studieplats utomlands förutsätter att sökanden med tanke på att studierna skall löpa har tillräckliga språkkunskaper. I sådana situationer måste sökanden oftast kunna prestera ett bevis, som tillförlitligt ger besked om hans språkkunskaper.

Redan under flera årtionden har språkprov i många världsspråk varit i omfattande internationellt bruk. Det är närmast universitet, organisationer som främjar kulturen i respektive land eller kommersiella organisationer specialiserade på språktester som har svarat för dem.

Sådana språkprov ordnas också i Finland. Bland de vanligaste proven i engelska är det amerikanska Test of English as a Foreign Language och de engelska Cambridge First Certificate in English och Cambridge Certificate in Advanced English. I tyska är de vanligaste Zertifikat Deutsch als Fremdsprache och Zentrale Mittelstufepfprüfung. Det vanligaste provet i franska är Diplôme Élémentaire de Langue Française.

I Finland har vi även utvecklat egna språkexamina. Föreningen för språkdiplom i arbetslivet har i samarbete med högskolornas språkcentral som är verksam vid Jyväskylä universitet utvecklat ett prov med namnet Språkdiplom för arbetslivet som på rätt krävande nivå mäter kunskaper i engelska, tyska och svenska. Arbetet med att utveckla provet har även fått stöd genom statens medel. Storleken på den avgift som uppbärs för provet har dock klart begränsat antalet deltagare.

Vid högskolornas språkcentral har man dessutom skapat ett testsystem med bevis på hur väl utlänningar kan finska som främmande

språk. Det används närmast vid bedömningen av om studerande med främmande modersmål har tillräckliga kunskaper i finska med tanke på studier. Testet räknas även till godo vid sådana intyg på språkkunskaper i finska som fogas till ansökningar om medborgarskap enligt förordningen om medborgarskap (699/85). Det finns redan flera hundra personer som har slutfört testet.

Examenskommissionen för vuxenstudier (AOT) ordnade från 1970-talet till början av 1990-talet möjligheter att tentera närmast grundskolans och gymnasiets språkkurser. AOT fungerade till en början i samband med det fria bildningsarbetet och senare i samband med skol- och utbildningsstyrelserna. På grund av de knappa resurserna som fanns disponibla för verksamheten blev antalet personer som avlade examina inte i något skede särskilt stort.

Det centrala problemet när det gäller att testa språkkunskaper är att detta inte skett i samordning. Det finns ett stort antal språkintyg vilkas informations- och bruksvärde varierar. Problemet är globalt. En viktig omständighet när det gäller att lösa problemet har varit utvecklingen av olika nivågraderingar av språkkunskaperna. Graderingsskalor har utvecklats ända sedan 1950-talet i Förenta Staterna som en del av diplomaternas språkutbildning. Den senaste utvecklingen har varit en skala för gradering av språkkunskaper som kulturorganisationen för engelskspråkiga länder English Speaking Union använde för jämförelse av tester i engelska. Europarådet tog denna skala som en av sina viktigaste referensramar när rådet för ett par år sedan började utveckla ett allmänt system genom vilket man på ett enhetligt sätt kan beskriva språkexamina och därigenom arbeta för att de godkänns sinsemellan. Europarådet håller som bäst på att färdigställa en rekommendation i denna fråga.

Ett annat problem i samband med testning av språkkunskaper är att språkprov och språkexamina inte i tillräcklig grad används för att följa upp resultaten av språkutbildningen. Särskilt gäller detta internationella språkprov. När ett språktest är nationellt, kan informationen om proven och examina bättre utnyttjas för att utveckla språkutbildningen.

Ett tredje problem i testverksamheten hänger samman med kvaliteten. Språktesters jämförbarhet förutsätter även att kvaliteten kan mätas. Tillräcklig uppmärksamhet har inte fästs vid den kvalitativa nivån på testerna.

För särskilda syften har vi i Finland två slag av lagstadgade språkexamina. Enligt den förordning som utfärdats med stöd av lagen angående den språkkunskap som skall av statstjänsteman fordras (149/22), dvs förordningen om ådagaläggande av kunskap i finska och svenska språket (442/87) stadgas att den kunskap i finska eller svenska som fordras påvisas i en särskild språkexamen eller anses ha nåtts i samband med studier. Beroende på hur krävande en språkexamen är avläggs den inför en examenskommission eller dess ordinarie eller biträdande medlemmar. En av förutsättningarna för att man skall kunna godkännas som auktoriserad translator är att man har avlagt en examen som förrättas av en examensnämnd som avses i lagen om auktoriserade translatorer (1148/88).

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att i Finland införs allmänna språkexamina genom vilka kunskaper i språk på olika nivåer kan bedömas på ett enhetligt sätt. Allmänna språkexamina ger medborgarna möjlighet att visa sina språkkunskaper oberoende av sättet på vilka de förvärvat dem och att använda sina examensbevis i alla sådana sammanhang där förutsättningen inte är en för ändamålet i fråga framtagen examen.

Avsikten är att i de allmänna språkexamina följs det sätt på vilket språkkunskaper definieras och den skala enligt vilken kunskapsnivån mäts som utarbetats vid Europarådet. De allmänna språkexamina är funktionella examina som mäter den allmänna språkkunskapen. Examina på högre nivå kunde senare vid behov även differentieras branschvis. Examina bildas av tester, där man bedömer hur text förstås, hur det skrivs, hur tal förstås, hur det talas och hur dess uppbyggnad och ordförråd förstås. I de olika språkexamina definieras på ett enhetligt sätt de teman som skall behandlas och syftet med språkutövningen. Skalan för att mäta kunskapsnivån graderas i nio kategorier. I första skedet införs examina i engelska, svenska, tyska, franska, ryska, spanska och finska.

De allmänna språkexamina utnyttjas även i språkundervisningen av vuxna. Examina och skalan som används ger vuxna möjlighet att

bättre än tidigare sätta klara mål för studierna och även att konstatera att målen nåtts. De högskolor, anstalter och privata språkskolor som ordnar språkundervisning kan planera sin undervisning enligt examensgrunderna. Dessutom kan den kunskap som fås när examina utarbetas och förrättas utnyttjas i utvecklingen av språkundervisningen och utbildningen av lärare.

För att språkexamina skall stå på hög nivå och vara offentligt tillförlitliga är förutsättningen att höga krav ställs på de olika parterna i systemet och att det finns en effektivt fungerande övervakning. De stadganden som motsvarar krav gäller på nedan angivet sätt både den centralförvaltning som ansvarar för systemet och dess utveckling, de organisationer som i praktiken ordnar examina och de personer som skall bedöma examensprestationerna.

Utbildningsstyrelsen skall svara för upprätthållandet och utvecklandet av examina. Vid utbildningsstyrelsens inrättas en språkexamenskommission. Om de språk som examina skall omfatta, om examensgrunderna och om den information som examensbevisen skall innehålla beslutar utbildningsstyrelsen på förslag av språkexamenskommissionen. Språkexamenskommissionen fungerar vidare som rådgivande sakkunnigorgan i andra frågor som gäller de allmänna språkexamina.

Utbildningsstyrelsen beslutar också om hur testerna skall utarbetas och användas. I fråga om testerna kan utbildningsstyrelsen sluta avtal med högskolor och andra instanser som har sakkunskap om språkkunskaper. Testerna kan som sådana i regel användas bara en gång, varför utbildningsstyrelsen bör kunna bestämma vid vilka tidpunkter examina ordnas.

Allmänna språkexamina kunde förrättas av de läroanstalter som står under offentlig insyn, statliga ämbetsverk och inrättningar och sådana finska eller andra företag eller sammanlutningar som i Finland inrättats enligt lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I sin egenskap av den myndighet som övervakar examina, beviljar utbildningsstyrelsen tillstånd att förrätta examina. Avsikten är att av examensförrättarna bildas ett nätverk som täcker hela landet och som är lättillgängligt men dock i sådan omfattning att examensförrättningarna är lätta att övervaka. Genom förordning kan stadgas om rätten att förrätta examina utan tillståndsför-

farande. Avsikten är att stadga att tillstånd inte skall krävas av högskolorna.

Enligt de bestämmelser i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) som gäller rätten att bosätta sig och friheten att erbjuda tjänster bör denna frihet även vara möjlig för sammanslutningar inom andra EES-staterna, antingen från någon annan EES-stat eller från Finland. En i lag stadgad begränsning av friheten att etablera sig och att erbjuda tjänster förutsätter att verksamheten hänger samman med offentlig maktutövning eller att man kan påvisa något viktigt allmänt intresse för vilket begränsningen är nödvändig. Den effektiva övervakning som krävs för att examina skall vara offentligt tillförlitliga kan anses vara nämnda allmänna intresse. Därför kan företag eller andra sammanslutningar som inrättats enligt lagstiftningen i en annan EES-stat komma i fråga endast om de har etablerats i Finland.

Förrättandet av examina övervakas av utbildningsstyrelsen och högskolorna för de examina som de förrättar. Utbildningsstyrelsen bör återkalla tillståndet att förrätta examina, om i tillståndshavarens verksamhet förekommer missförhållanden som trots uppmaning inte rättas till.

De som bedömer examensprestationerna kan endast vara sådana personer som har antecknats i en förteckning som utbildningsstyrelsen för. Avsikten är att genom förordning stadga att de personer som antecknas i förteckningen skall ha lärarbehörighet i fråga om examen och ämnesbehärskning för språket i fråga och att de har påvisat tillräckliga färdigheter i den av utbildningsstyrelsen godkända utbildningen av examinatore. Avsikten är vidare att genom förordning stadga att anteckningen är tidsbunden. Förutsättningen för en ny anteckning är att personen i fråga visar att han regelbundet har upprätthållit sina färdigheter. Om i de bedömningar som personen utför förekommer väsentliga missförhållanden, kan utbildningsstyrelsen även innan tiden löpt ut avlägsna anteckningen.

De som förrättar allmänna språkexamina kan av deltagarna uppbära en avgift för att täcka sina kostnader.

I propositionen ingår inga stadganden om

rättelseförfarande när det gäller bedömningen av examensprestationerna. Den som är missnöjd med bedömningen har även utan stadganden alltid möjlighet att hos examensförrättaren yrka på rättelse av uppenbara felaktigheter. Enligt propositionen kan utbildningsstyrelsen både återkalla tillståndet att förrätta examina och att avlägsna en examinator från förteckningen om väsentliga missförhållanden framträder.

3. Propositionens verkningar

För upprätthållandet och utvecklingen av de allmänna språkexamina svarar utbildningsstyrelsen, vid vilken en särskild språkexaminationskommission inrättas. De behövliga medlen ingår i de anslag som anvisas utbildningsstyrelsen och utveckling av vuxenutbildningen. Om dem fattas årligen beslut i samband med att statsbudgeten godkänns.

Som examensförrättare fungerar existerande organisationer. De täcker sina kostnader genom avgifter som uppbärs hos examensdeltagarna. Skäligheten i avgifterna säkerställs genom att undervisningsministeriet bestämmer om maximavgifterna.

4. Beredningen av propositionen

Till innehållet har ärendet beretts av en arbetsgrupp vid utbildningsstyrelsen. Lagförslaget har beretts som tjänsteuppdrag vid undervisningsministeriet. Utlåtanden om utkastet bads av de centrala arbetsmarknadsorganisationerna, de högskolor och vissa läroanstalter som ordnar språkutbildning, vissa myndigheter och organisationer i samband med språktester, justitieministeriet, finansministeriet och utbildningsstyrelsen. Propositionen har beretts på basis av utlåtandena om utkastet och förhandlingar med företrädare för justitieministeriet, Finlands kommunförbund, högskolornas språkcentrer och Föreningen för språkdiplom i arbetslivet.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1 §. *Tillämpningsområde.* Med en allmän språkexamen avses påvisande av språkkunskap vid en examen som förrättas i detta syfte. Vid allmänna språkexamina fästs inte uppmärksamhet vid sättet på vilket språkkunskaperna har förvärvats.

Om ådagaläggande av den språkkunskap som krävs av statstjänstemän stadgas i förordningen om ådagaläggande av kunskap i finska och svenska språken (442/87) som utfärdats med stöd av lagen angående den språkkunskap som skall av statstjänsteman fordras (149/22). Enligt den ådagaläggs den kunskap i finska och svenska språken som fordras för en statstjänst genom en i förordningen nämnd särskild språkexamen eller anses har förvärvats i samband med studier. En allmän språkexamen är åtminstone inte i detta skede en examen som avses i nämnda förordning.

2 §. *Examensförvaltning.* Den myndighet som ansvarar för de allmänna språkexamina är utbildningsstyrelsen. Vid den inrättas en språkexaminationskommision som sakkunnigorgan. Avsikten är att genom förordning stadga att den företräder den sakkunskap som behövs vid språkundervisning och språktester och den språkkunskap som behövs i arbetslivet. Om de språk i vilka examina skall tas i bruk, examensgrunderna och den information som skall ingå i examensbevisen beslutar utbildningsstyrelsen på framställning av språkexaminationskommisionen. Utbildningsstyrelsen beslutar vidare om utarbetandet och användningen av de tester som skall användas vid examina.

3 §. *Examensnivåer.* Om skalan för färdighetsnivån stadgas genom förordning. Avsikten är att som skala används den niogradiga skala för färdighetsnivån som har utarbetats vid Europarådet.

4 §. *Förrättande av examina.* I stor omfattning kan olika finska och i Finland etablerade EES-staters organisationer komma i fråga som examensförrättare. I regel är det möjligt att förrätta examina endast med tillstånd av utbildningsstyrelsen. Avsikten är att som villkor för att tillståndet beviljas genom förordning stadga att sökandens verksamhet är etablerad och att lokalerna och utrustningen är tillbörliga. Avsikten är vidare genom förordning stadga att utbildningsstyrelsen kan bevilja tillstånd

endast i en sådan omfattning som gör det möjligt att effektivt övervaka förrättningen av examina.

Genom förordning kan dessutom stadgas om rätten att förrätta examina utan tillståndsförfarande. Avsikten är att tillstånd för att ordna examina inte skall krävas av högskolorna.

Om examensförrättarens skyldigheter stadgas genom förordning. Avsikten är att examensförrättaren skall hålla ett tillbörligt arkiv och tillställa myndigheterna de uppgifter de behöver om examensförrättningen. Examensförrättaren bör även meddela utbildningsstyrelsen om väsentliga ändringar i omständigheterna kring tillståndet. Examensförrättaren får inte som bedömare av examen använda en sådan person som har deltagit i undervisningen av dem som deltar i examen.

Förrättandet av examina övervakas av utbildningsstyrelsen. Den följer examensförrättarnas och examinatorernas verksamhet och nivån på examensförrättningarna samt ingriper vid behov i missförhållanden. Förrättandet av examina i högskolorna övervakas dock av högskolorna själva.

I egenskap av övervakande myndighet skall utbildningsstyrelsen återkalla tillstånd att förrätta examina, om tillståndshavaren trots uppmaning inte rättar till angivna missförhållanden i sin verksamhet.

Genom förordning stadgas även om utfärdande av examensbevisen. Avsikten är att examensbeviset undertecknas av en företrädare för den inrättning som förrättar examen och av den person som bedömt examen.

5 §. *Bedömning av examensprestationer.* Bedömare av examensprestationerna kan endast vara sådana personer som antecknats i en förteckning som utbildningsstyrelsen för. Avsikten är att genom förordning stadga att förutsättningen för att bli antecknad i förteckningen är att personerna har behörighet som lektor eller lärare i språket i fråga vid en högskola eller läroanstalt i fråga om examen och ämnesbehärsknig, och att de vid av utbildningsstyrelsen godkänd examinatorutbildning har visat tillräckliga färdigheter. Vidare är avsikten att genom förordning stadga att anteckningen i förteckningen är tidsbunden. Om i en examinatorer verksamhet upp dags väsentliga missförhållanden, kan utbildningsstyrelsen avlägsna anteckningen.

6 §. *Examensavgift.* För att täcka sina kostnader för examensförrättningen kan examensförrättaren uppbära en avgift av examensdeltagarna. För att säkerställa att avgifterna är skäliga, beslutar undervisningsministeriet om maximibeloppen för dem.

7 §. *Användning av examensbenämning.* För att säkerställa examensbevisens status, skyddas benämningen allmän språkexamen.

8 §. *Ändringssökande.* Med stöd av denna lag och den förordning som utfärdas med stöd av lagen fattar utbildningsstyrelsen beslut som gäller examensförvaltningen, tillstånd att förrätta examina och anteckning i en förteckning som förs över bedömnarna. På grund av beslutens natur får de inte överklagas.

9 §. *Närmare stadganden.* Paragrafen omfattar det sedvanliga bemyndigandet att utfärda förordning.

10 §. *Ikraftträdande.* Lagen föreslås träda i kraft den 1 augusti 1994.

11 §. *Övergångsstadgande.* Redan innan denna lag träder i kraft har utbildningsstyrelsen utfärdat betyg över nödvändiga försöksexamina i beredningen av de allmänna språkexamina. Rättsskyddet för dem som har avlagt sådana

examina kräver att de får ett intyg över hur examina i fråga motsvarar examina som har avlagts enligt denna lag.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

Enligt 1 § 2 mom. lagen om utbildningsstyrelsen (182/91) stadgas genom förordning vilka skolor och läroanstalter som hör till utbildningsstyrelsens verksamhetsområde. Till förordningen om utbildningsstyrelsen (183/91) skall fogas ett stadgande enligt vilket de allmänna språkexamina hör till utbildningsstyrelsens verksamhetsområde. Ärenden som gäller examina skall stadgas bli behandlade av utbildningsstyrelsens linje för vuxenutbildning.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 augusti 1994.

Med stöd av det ovan anförda föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om allmänna språkexamina

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Tillämpningsområde

Allmänna språkexamina ordnas på det sätt som stadgas i denna lag.

Om ådagaläggande av de språkkunskaper som krävs av statstjänstemän stadgas särskilt.

2 §

Examensförvaltningen

För upprätthållandet och utvecklandet av de allmänna språkexamina svarar utbildningsstyrelsen.

Om examensspråken, examensgrunderna och innehållet i examensbevisen beslutar utbildningsstyrelsen på framställning av en språkexaminationskommission som är verksam i anslutning till utbildningsstyrelsen.

Om utarbetande och användning av de tester som används vid examina bestämmer utbildningsstyrelsen.

3 §

Examensnivåer

Om den färdighetsnivåskala som används vid bedömningen av examina stadgas genom förordning.

4 §

Förrättande av examina

Utbildningsstyrelsen kan på ansökan bevilja läroanstalter som står under offentlig tillsyn, statliga ämbetsverk och inrättningar, registrerade finska samfund eller stiftelser eller i

Finland etablerade sammanslutningar som inrättats enligt lagstiftningen i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tillstånd att förrätta allmänna språkexamina. Genom förordning kan stadgas om förrättande av examina utan tillståndsförfarande.

Om villkoren för beviljande av tillstånd att förrätta examina, om examensförrättarens skyldigheter och om utfärdande av examensbevis stadgas genom förordning.

Förrättandet av examina övervakas av utbildningsstyrelsen och högskolorna för de examina som de förrättar. Utbildningsstyrelsen skall återkalla ett tillstånd att förrätta examina, om tillståndshavaren inte mera fyller villkoren för tillståndet, om skyldigheterna enligt förordning inte fullgörs eller om i verksamheten konstateras väsentliga brister, och tillståndshavaren trots uppmaning inte rättar till angivna missförhållanden inom utsatt tid.

5 §

Bedömning av examensprestationer

Examensprestationerna får bedömas endast av sådana personer som har antecknats i en förteckning som utbildningsstyrelsen för. Om förteckningen och villkoren för anteckning i den stadgas närmare genom förordning.

6 §

Examensavgift

För att täcka sina kostnader kan den som förrättar allmänna språkexamina av examensdeltagarna uppbära en avgift, vars maximibelopp bestäms av undervisningsministeriet.

7 §

Användning av examensbenämning

Benämningen allmän språkexamen får endast användas om en examen som har avlagts enligt denna lag.

8 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som utbildningsstyrelsen har fattat med stöd av denna lag eller på basis av förordning som har utfärdats med stöd av den får inte sökas genom besvär.

9 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

10 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1994. Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

11 §

Övergångsstadgande

Utbildningsstyrelsen skall till en person för vilken styrelsen innan denna lag trätt i kraft har utfärdat ett språkexamensbevis på språkexamen för vuxna ge ett intyg över hur examen i fråga motsvarar en examen som avses i denna lag.

Helsingfors den 6 maj 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Undervisningsminister *Olli-Pekka Heinonen*

